

1

PASAULIO PABAIGA IR ANTRASIS JĖZAUS ATĖJIMAS

PIRMASIS BIBLIJOS NESUSIPRATIMAS

Nusprendžiau pradėti šią knygą nuo to, kas daugeliui krikščionių atrodo svarbiausia, – pasaulio pabaigos ir Jėzaus Kristaus sugrįžimo. Beveik kiekvienas Biblija tikintis krikščionis mano, kad tai gali įvykti bet kurią akimirką. Visus tuos metus, kai buvau krikščionis, tai buvo pagrindinė krikščioniško mokymo dalis. Jei šiandien tikinčiojo paklaustumėte „Kaip manai, kada Jėzus sugrįš?“, be abejonų, atsakymas būtų: „Jėzus vėl ateis bet kuriuo metu – niekas nežino, kada tai nutiks, tik vienas Dievas nežino, bet tikime, kad tai bus greitai!“

Bėda ta, kad vadinamieji „tikintieji“ laukia Jėzaus sugrįžtant dar nuo tada, kai nuo jo tariamo prisikėlimo buvo praėjusios vos kelios dienos ar metai. Dabar stebiuosi, kad

šiuo klausimu galėjo kilti nesutarimų: pasak Biblijos, Jėzus aiškiai pasakė, kad grįš, kol dar bus gyvi tuo metu gyvenusieji!

Štai čia yra Jėzaus žodžiai pagal Mato, Luko ir Morkaus Evangelijas – stovintiems šalia jis sako grįšiantis, kol šie dar bus gyvi!

Evangelija pagal Matą 16:28

*Iš tiesų sakau jums: kai kurie iš čia stovinčių neragaus mirties, kol pamatys Žmogaus Sūnų, ateinantį su savo karalyste.**

Evangelija pagal Luką 9:27

Iš tiesų sakau jums: kai kurie iš čia stovinčiųjų neragaus mirties, kol neišvys Dievo karalystės.

Evangelija pagal Morkų 9:1

Jis dar jiems kalbėjo: „Iš tiesų sakau jums: tarp čia stovinčių yra tokių, kurie neragaus mirties, kol išvys Dievo karalystę ateinančių su galybe“.

Perskaičius šias eilutes tampa akivaizdu, kad Jėzus kalbasi su ten stovėjusiais žmonėmis, o ne pranašauja ateities kartoms, kaip dažnai mokomi krikščionys. Kitose eilutėse jis pasakė savo apaštalams, kad jie nebaigs pamokslavimo Izraelio miestuose iki jam sugrįžtant. Ir vėl – tai neskirta ateities kartoms.

Evangelija pagal Matą 10:23

Kai pradės jus persekioti viename mieste, bėkite į kitą. Iš tiesų sakau jums: dar nebūsate apibėgę Izraelio miestų, kai ateis Žmogaus Sūnus.

* Čia ir kitur – vertė A. Rubšys ir Č. Kavaliauskas (vert. past.).

Toliau Matas 24:2

Jėzus sako pamokslą didelei miniai ir apaštalams, susirinkusiems šventykloje. Tuomet, jiems su apaštalais išėjus, Jėzus taria nerimą keliančią pastabą apie šventyklą:

*O jis pasakė: „Ar matote visa tai? Iš tiesų sakau jums: čia ne-
lik akmens ant akmens, viskas bus išgriauta“.*

Tada jie ėjo iki Alyvų kalno, kur Jėzus prisėdo, o apaštalai sustojo aplink jį. Jie buvo akivaizdžiai sukrėsti Jėzaus žodžiu, kad ateis toks laikas, kai šventykla bus visiškai sunaikinta!

Apaštalai ėmė klausinėti:

Evangelija pagal Matą 24:3-5

*Kai jis atsisėdo Alyvų kalne, priėjo vieni mokiniai ir klausė: „Pasakyk mums, kada tai įvyks? Ir koks tavo atėjimo ir pasaulio pabaigos ženklas?“ Jėzus jiems atsakė: „Žiūrėkite, kad jūsų kas nesuklaidintų. Daug kas ateis su mano vardu ir sakys: „Aš Mesi-
jas!“, ir daugelį suklaidins.*

Tuomet Jėzus ėmė detaliai pasakoti apie nutiksiančius įvykius ir įspėjo apie netikrus pranašus, kurie ateis ir tvirtins esantys Jėzus Kristus. Po to jis papasakojo, kas nutiks prieš jam sugrįžtant.

Evangelija pagal Matą 24:6-28

*Girdėsite apie karus ir karų gaudus. Žiūrėkite, kad neišsigąstumėte, nes reikia, kad visa tai įvyktų. Bet tai dar ne ga-
las. Tauta sukils prieš tautą ir karalystė prieš karalystę. Vietomis bus badmečių ir žemės drebėjimų. Tačiau visa tai – tik kentėjimų pradžia. Paskui jus atiduos kankinti ir žudyti. Jūs būsite dėl manęs*

visų tautų nekenčiami. Daugelis nupuls, ims vieni kitus išdavinėti ir vieni kitų nekęsti. Atsiras daug netikrų pranašų, kurie daugelį suvedžios. Kadangi įsigalės neteisybė, daugelio meilė atšals. O kas ištvers iki galo, bus išgelbėtas. Ir bus paskelbta ši karalystės Evangelija visame pasaulyje paliudyti visoms tautoms. Ir tada ateis galas“. „Kai tik pamatysite pranašo Danieliaus paskelbtą sunaikinimo pabaisą, stovinčią šventoje vietoje (skaitytojas teįsidėmi!), tuomet, kas bus Judėjoje, tebėga į kalnus, kas ant stogo, tenelipa žemėn pasiimti iš namų savo daiktų, o kas laukuose, tenegrižta pasiimti apsiausto. Vargas nėščioms ir žindančioms anomis dienomis! Melskitės, kad jums netektų bėgti žiemą ar šabo dieną. Tuomet bus didelis suspaudimas, kokio nėra buvę nuo pasaulio pradžios iki dabar ir kokio daugiau nebebus. Ir jeigu tos dienos nebūtų sutrumpintos, neišsigelbėtų nė vienas žmogus. Bet dėl išrinktųjų tos dienos bus sutrumpintos. Jei tada kas nors jums sakytų: „Štai čia Mesijas“ arba: „Jis tenai!“, – netikėkite. Atsiras netikrų mesijų ir netikrų pranašų, ir jie darys didelių ženklų bei stebuklų, mėgindami suklaidinti, jei tai įmanoma, net išrinktuosius. Štai jus apie tai iš anksto išpėjau“. „Tad jeigu jums sakytų: „Štai jis tyruose!“, – neikite, „Štai jis namų gilumoje!“, – netikėkite. Kaip žaibas tvykstelėja iš rytų ir nušvinta iki vakarų, taip bus ir su Žmogaus Sūnaus atėjimu. Kur bus lavonų, ten sulėks ir maitvanagiai.

Jėzus tiesiogiai kalbėjo gyvenusiems anuo metu, ypač Judėjoje, kurioje ir pats tada buvo. Sakydamas pamokslą jis negailestingai kreipėsi į juos ir nebuvo jokių užuominų, kad pranašaujama kartoms, gyveniančioms už kelių tūkstančių metų.

KLAUSIMAS

Kada visa tai nutiks?

Jėzaus pamokslas tęsėsi ir jis papasakojo apie savo sugrįžimą!

Evangelija pagal Matą 24:29-34

Netrukus po tų nelaimių dienų saulė užtams, mėnulis nebeduos šviesos, žvaigždės kris iš dangaus, ir dangaus galybės bus sukrestos. Tuomet danguje pasirodys Žmogaus Sūnaus ženklas, o visos žemės tautos ims raudoti ir pamatys Žmogaus Sūną, ateinantį dangaus debesyse su didžia galybe ir šlove. Jis pasiųs savo angelus, kurie skardžiais trimitų garsais surinks jo išrinktuosius iš visų keturių šalių, nuo vieno dangaus pakraščio iki kito“.
„Pasimokykite iš palyginimo su figmedžiu: kai jo šaka suminkštėja ir sprogstą lapai, jūs žinote, jog artinasi vasara. Taip pat, visa tai išvydę, žinokite, jog jis arti, prie slenksčio. Iš tiesų sakau jums: nepraeis nė ši karta, iki visa tai įvyks.“

Galiausiai Jėzus atsakė į klausimą, kada šie įvykiai nutiks.

ATSAKYMAS

Nepraeis nė ši karta, iki visa tai įvyks.

Morkus ir Lukas taip pat pakartojo Jėzaus žodžius ir tai, kad jis tiesiogiai kalbėjo tuo metu jo klausantiesiems.

Nepraeis nė ši karta, iki visa tai įvyks.

Evangelija pagal Morkų 13:29-33

Taip pat išvydę tai dedantis, supraskite, jog jis jau arti, prie slenksčio. Iš tiesų sakau jums: nepraeis nė ši karta, kol visa tai

įvyks. Dangus ir žemė praeis, o mano žodžiai nepraeis. Tačiau tos dienos ar tos valandos niekas nežino, nei dangaus angelai, nei Sūnus, tik Tėvas“. Žiūrėkite, budėkite, nes nežinote, kada ateis tas laikas!

Evangelija pagal Luką 21:31-34

Taip pat pamatę tai dedantis, žinokite, kad Dievo karalystė arti. Iš tiesų sakau jums: nepraeis nė ši karta, iki visa tai įvyks. Dangus ir žemė praeis, o mano žodžiai nepraeis. Saugokitės, kad jūsų širdis nebūtų apsunkusi nuo svaigalų, girtybės ir kasdienių rūpesčių, kad toji diena neužkluptų jūsų netikėtai.

Kai kurie krikščionybės aiškintojai teigia, kad graikiškas žodis *genea* turėtų būti verčiamas kaip „rasė“ ar „amžius“, bet daugelyje Biblijos vietų šis žodis akivaizdžiai vartojamas reikšme „karta“, pvz., Matas 11:16 ir Lukas 7:31, o kitas graikiškas žodis *genos*, reiškiantis „tauta, giminė“, būtent šia reikšme ir vartojamas, pvz., Apaštalų darbuose 7:19 ir 17:28, Laiške galatams 1:14 ir Laiške filipiečiams 3:5.

Kodėl krikščionys vis dar laukia Jėzaus sugrįžtant bet kurią akimirką dabar, praėjus daugiau nei 2000 metų po to, kai jis tariamai ištarė tuos žodžius? Gal jis paprasčiausiai žaidė – melavo visiems „ten stovintiesiems“?

Siekdami paaiškinti, ką Jėzus Kristus turėjo omenyje, krikščionys preteristai (1) dar XVII a. tikėjo, kad visos su pasaulio pabaiga susijusios pranašystės, taip pat ir Naujajame Testamente aprašomas Jėzaus sugrįžimas, išsipildė, kai romėnai įsiveržė ir sunaikino Jeruzalę, taip pat ir Šventyklą, 70 m. pr. m. e. Preteristai mano, kad visos Jėzaus pranašystės

išsipildė būtent tada, vadinasi, jis nemelavo. Pasak jų, viskas vyko būtent taip, kaip ir buvo pranašauta.

Dar turime ir kitų apmąstymų vertų minčių.

Apaštalai ir rašiusieji Naująjį Testamentą tikėjo Jėzų sugrįžiant dar jiems gyviems esant.

Tikintiesiems Filipuose apaštalas Paulius skelbė, kad Viešpats visai čia pat – taip jis akivaizdžiai skatino filipiečius tikėti, kad artėja Jėzaus Kristaus sugrįžimas.

Jis rašė tuo metu gyvenusiems krikščionims filipiečiams. Ne mums!

Laiškas filipiečiams 1:1

Paulius ir Timotiejus, Kristaus Jėzaus tarnai, visiems šventiesiems Kristuje Jėzuje, gyvenantiems Filipuose, kartu su vyskupais ir diakonais.

Laiškas filipiečiams 4:1-5

Taigi, mano broliai, mano mylimieji ir išsiilgtieji, mano džiaugsme ir mano vainike, – tvirtai stovėkite Viešpatyje, mylimieji! Aš prašau Evodiją ir raginu Sintichę būti vienos minties Viešpatyje. Taip pat prašau tave, ištikimasis bičiuli, padėk joms! Jos juk darbavosi su manimi Evangelijos labui kartu su Klemensu ir kitais mano bendradarbiais, kurių vardai įrašyti gyvenimo knygoje. Visuomet džiaukitės Viešpatyje! Ir vėl kartoju: džiaukitės! Jūsų meilumas tebūna žinomas visiems. Viešpats yra arti!

Apaštalas Paulius, laikomas Laiško žydams autoriumi, apie pabaigos dienas rašė štai ką:

Laiškas žydams 1:1-3

Daugel kartų ir įvairiais būdais praesityje Dievas yra kalbėjęs mūsų protėviams per pranašus, o dabar dienų pabaigoje jis prabilo į mus per Sūnų, kurį paskyrė visatos paveldėtoju ir per kurį sukūrė pasaulius. Jis, Dievo šlovės atšvaitas ir jo esybės paveikslas, palaikantis savo galingu žodžiu visatą, nuplovęs nuodėmes, atsisėdo [Dievo] didybės dešinėje aukštybių aukštybėse.

Po to 10 skyriuje Paulius rašo: Nes dar trumpa, trumpa valandėlė, ir ateis laukiamasis, ir neužtruks.* Jei Paulius būtų galvojęs, kad Jėzus sugrįš kažkada po kelių tūkstantmečių, tikrai nebūtų rašęs „ir neužtruks“.

Laiškas žydams 10:34-37

Jūs kentėjote drauge su kaliniais ir linksmai sutikote savo turto išplėšimą, žinodami, jog turite geresnį ir nenykstantį lobį. Tad nepameskite savo pasitikėjimo, už kurį skirtas didelis atlygis! Taip, reikia jums ištvermės, kad, įvykdę Dievo valią, gautumėte, kas pažadėta. Nes dar trumpa, trumpa valandėlė, ir ateis laukiamasis, ir neužtruks.

Apaštalas Paulius taip pat rašė ir tesalonikiečių bažnyčiai, laukdamas Jėzaus sugrįžtant dar jiems gyviems esant: „mes, gyvieji“.

Pirmasis laiškas tesalonikiečiams 4:15-18

Ir tatai jums sakome Viešpaties žodžiais, jog mes, gyvieji, išliksieji iki Viešpaties atėjimo, nepralengsime užmigusiųjų. O pats Viešpats, nuskambėjęs paliepipimui, arkangelo balsui ir Dievo trimitui, nužengs iš dangaus. Tuomet pirmiausia prisikels tie, kurie

* Laiškas žydams 10:37.

mirė Kristuje, paskui mes, gyvieji, išlikusieji, kartu su jais būsime pagauti oran, debesysna pasitikti Viešpaties ir taip visuomet pasiliksime su Viešpačiu. Todėl guoskite vieni kitus šitais žodžiais.

Ir vėl – „Viešpaties diena jau čia pat“.

Antrasis laiškas tesalonikiečiams 2:1-2

Mes prašome jus, broliai, dėl mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus atėjimo ir dėl mūsų surinkimo aplink jį: nesiduokite taip lengvai nukreipiami nuo sveiko proto ir įbauginami ar dvasios pranašyste, ar žodžiu, ar neva mūsų parašytu laišku, esą Viešpaties diena jau čia pat.

Apaštalas Petras, rašydamas Pirmąjį savo laišką to meto krikščionims, tikėjo gyvenęs pasaulio pabaigos akivaizdoje: „*laikų pabaigoje*“ ir vėl „*Visų dalykų galas arti*“.

Pirmasis Petro laiškas 1:20

O jis buvo numatytas dar prieš pasaulio sukūrimą ir apreikštas laikų pabaigoje jums /.../

Pirmasis Petro laiškas 4:7

Visų dalykų galas arti. Todėl būkite santūrūs ir blavūs, kad galėtumėte melstis.

Kitas krikščionių pasiteisinimas yra tas, kad Dievas gali turėti kitokią laiko sampratą – diena gali reikšti tūkstantmetį.

Antrasis Petro laiškas 3:3-10

Pirmiausia turite žinoti, kad paskutinėmis dienomis pasirodys šaipūnai, kupini pajuokos. Jie gyvens savo geiduliais ir kalbės: „Kur jo pažadėtas atėjimas? Juk nuo to laiko, kai užmigo protė-

viai, visa pasilieka kaip buvę nuo sukūrimo pradžios“. Mat jiems, to norintiems, lieka paslėpta, kad nuo seno buvo dangūs ir žemė, iš vandens ir per vandenį sutvarkyta Dievo žodžiu. Todėl ir ano meto pasaulis žuvo, vandeniui aptvindytas. O dabartiniai dangūs ir žemė tuo pačiu žodžiu yra palaikomi ugniai, saugomi teismo ir bedievių žmonių žuvimo dienai. Tačiau, mylimieji, vienas dalykas neturi likti jūsų nepastebėtas: viena diena pas Viešpatį yra kaip tūkstantis metų, ir tūkstantis metų – kaip viena diena. Viešpats negaišta ištesėti pažado, kaip kai kurie mano, bet kantriai elgiasi su jumis, nenorėdamas, kad kuris prazūtų, bet kad visi atsivers-tų. O Viešpaties diena ateis kaip vagis. Tuomet dangūs praeis su smarkiu ūžesiu, elementai sudegs ir suskils, ir žemė su savo kūri-niais sudegs.

Petras įspėjo krikščionis apie „pašaipūnus“, klausinėsančius, kodėl Jėzus Kristus vis dar nesugrįžo, todėl mintis apie kitokią laiko sampratą buvo jiems skirtas pasiteisinimas. Taip pat turėtume prisiminti, kad apaštalas jau įspėjo žmones, esą Jėzus beateinąs. Idėja, kad tūkstantis metų gali atstoti vieną dieną, galėjo reikšti ilgesnį laiką – prisiminkim, prieš 2000 metų gyvenę žmonės tikėjo, esą pasaulis gyvuoja tik 4000 metų. Be to, jei manytume, kad Dievui viena diena prilygsta tūkstančiui metų, kurioms Šventojo Rašto vietoms turėtume tai taikyti? Ar turėtume manyti, kad devynios Jėzaus nukry-žiavimo valandos iš tiesų buvo 375 metai? Ar šešios pasaulio sukūrimo dienos iš tiesų užtruko 6000 metų? Jėzus iš tikrųjų patvirtino, kad diena (dienos metas) trunka 12 valandų:

Jonas 11:9

Jėzus tarė: „Argi ne dvylika valandų turi diena?! Kas vaikš-čioja dieną, tas nesuklumpa, nes mato šio pasaulio šviesą.

Jokūbas rašė dvylikai Izraelio giminių, siekdamas padrašinti juos būti kantrius ir laukti Viešpaties atėjimo. Tai nebuvo skirta mums, gyvensiantiems po kelių tūkstantmečių – „būkite kantrūs, sustiprinkite savo širdis, nes Viešpaties atėjimas arti.“

Jokūbo laiškas 1:1

Jokūbas, Dievo ir Viešpaties Jėzaus Kristaus tarnas, siunčia sveikinimus dvylikai giminių, pasklidusių tarp kitatikių.

Jokūbo laiškas 5:6-9

Jūs pasmerkėte ir nužudėte teisųjį: jis jums nesipriešina. Tad būkite kantrūs, broliai, iki Viešpaties atėjimo. Antai ūkininkas laukia brangaus žemės vaisiaus, kantriai jį globodamas, kol sulaukia ankstyvojo ir vėlyvojo lietaus. Ir jūs būkite kantrūs, sustiprinkite savo širdis, nes Viešpaties atėjimas arti. Nemurmėkite, broliai, vieni prieš kitus, kad nebūtumėte teisiami. Štai teisėjas jau stovi prie slenksčio.

Skaitant Naująjį Testamentą akivaizdu: Jėzus žadėjo sugrįšiąs esant gyviems visiems, buvusiems su juo tuo metu. Visi apaštalai tikėjo, kad Jėzus grįš GREITAI, iki jiems mirštant. Todėl, manau, galima prieiti prie išvados, kad dabar, praėjus keliems tūkstantmečiams, krikščionys turėtų pamiršti apie šį pažadą.

Taigi, Jėzus žaidė su savo sekėjais ar sąmoningai juos suklaidino? Esu įsitikinęs, kad jei Biblijoje užfiksuoti Jėzaus žodžiai yra tiesa, visa tai jis pasakė nuoširdžiai tuo tikėdamas, kaip tikėjo esąs Dievo sūnus, šlovėje grįšiantis į Žemę kažkada ateityje, bet vis dar esant gyviems savo pasekėjams.